

**Nota informativă la proiectul de lege
privind modificarea unor acte normative
(legea practicilor comerciale neloiale)**

1. Denumirea autorului și, după caz, a participanților la elaborarea proiectului

Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative este elaborat de către Ministerul Economiei.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului de act normativ și finalitățile urmărite

A. Drept temei pentru elaborarea proiectului de lege privind modificarea unor acte normative au constituit condițiile și situațiile descrise în continuare.

Necesitatea elaborării prezentului proiect de lege a fost determinată de existența practicilor comerciale neloiale în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar, iar ca soluție se propune ajustarea cadrului normativ național la prevederile Directivei (UE) 2019/633 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar (în continuare Directiva).

În acest scop, transpunerea prevederilor Directivei este argumentată prin următoarele.

Practicile Comerciale Neloiale (PCN) pot fi definite în linii mari ca practici care se abat de la o bună conduită comercială, sunt contrare bunei-credințe și modalităților echitabile și sunt impuse unilateral de către un partener comercial altuia (business-to-business). Comisia Europeană a identificat patru categorii cheie de PCN pe care un cadru de reglementare eficient ar trebui să le acopere.

- o parte nu ar trebui să-și transfere în mod nejustificat sau nedrept propriile costuri sau riscuri antreprenoriale către cealaltă parte;

- una dintre părți nu trebuie să ceară celeilalte părți avantaje sau beneficii de orice fel fără a presta un serviciu legat de avantajul sau beneficiul solicitat;

- una dintre părți nu ar trebui să facă modificări unilaterale și/sau retroactive unui contract, cu excepția cazului în care contractul permite acest lucru în condiții echitabile;

- nu ar trebui să existe încetarea neloială a unei relații contractuale sau amenințarea nejustificată de încetare a unei relații contractuale.

Există indicii puternice că PCN-urile apar frecvent în lanțul de aprovizionare cu alimente și că acestea pot fi dăunătoare în principal întreprinzătorilor mai mici precum ar fi producătorii agricoli și IMM-urile procesatoare de produse alimentare.

În timp ce riscul de afaceri este inerent în toate activitățile economice, agricultura este deosebit de plină de incertitudine, în special din cauza vremii

(condițiilor climaterice) care are un impact direct asupra variabilității cantității și a calității producției furnizate. Oricine are nevoie de hrană pentru supraviețuire, dar cererea de alimente este relativ neelastică: nu se schimbă semnificativ dacă prețurile scad sau cresc. Aceasta înseamnă că fermierii nu se pot baza doar pe creșterea vânzărilor producției pentru a compensa prețurile mai mici. Surplusul de ofertă are, prin urmare, un impact semnificativ asupra nivelurilor prețurilor, precum și asupra volatilității prețurilor și viceversa, scăderea cantității produselor poate duce la creșterea prețurilor, inclusiv la produsele procesate. În plus, există întârzieri lungi de producție din cauza proceselor biologice de care depinde producția agricolă. Acești factori pot avea un impact semnificativ asupra veniturilor fermierilor și, totuși, practic nu au control asupra lor.

Producătorii agricoli sunt deosebit de vulnerabili la PCN, deoarece adesea le lipsește puterea de negociere care ar fi egală cu cea a partenerilor lor din aval. Alternativele lor în ceea ce privește aducerea produselor lor către consumatori sunt limitate (această vulnerabilitate este exacerbată atunci când apar așa-numitele situații de reținere care pot face ca alternativele să fie practic inexistente din cauza perisabilității unui produs).

Într-un mediu de politică agricolă care este mult mai orientat spre piață decât înainte și care urmărește valorificarea oportunităților de liber schimb, buna guvernare a lanțului de aprovizionare cu alimente a devenit mai importantă pentru operatori, inclusiv pentru fermieri. O astfel de bună guvernare ar trebui să asigure că aceștia sunt capabili să-și dezvolte afacerea și să concureze în condiții echitabile, contribuind astfel la eficiența generală a lanțului. Conduita neloială în afaceri a operatorilor care dețin o putere de negociere semnificativă atunci când nu este interzisă poate submina viabilitatea economică a victimelor PCN, precum și încrederea acestora în corectitudinea generală a lanțului de aprovizionare cu alimente.

Operatorii cu putere de negociere semnificativă pot impune presiuni asupra altor operatori mai slabi în lanțul de aprovizionare cu alimente. PCN-urile pun sub presiune profiturile și marjele companiilor, ceea ce poate duce la o alocare greșită a resurselor și chiar să conducă jucători în afara afacerii. În astfel de situații, o reglementare bine ținută a modului de aranjare a anumitor tranzacții și limitarea unor practici, vizează asigurarea echității între actorii din lanțul de aprovizionare cu alimente și pot ajuta la rezolvarea unor probleme specifice.

Există un consens larg răspândit că PCN-urile apar pe tot parcursul lanțului de aprovizionare cu alimente. Frecvența lor distinge lanțul de aprovizionare cu alimente de alte lanțuri de aprovizionare în ceea ce privește amploarea problemei. Trei comunicate ale Comisiei Europene începând cu 2009 s-au concentrat pe lanțul de aprovizionare cu alimente, inclusiv practicile comerciale neloiale. Normele

specifice PCN din 20 de state membre UE demonstrează îngrijorarea semnificativă cu privire la PCN la nivel național.

Consultarea publică la nivel de UE deschisă din 2017 confirmă percepția că PCN-urile reprezintă o problemă în lanțul de aprovizionare cu alimente: 90% dintre respondenți au fost de acord sau parțial de acord că există astfel de practici. Ratele de confirmare printre respondenți au variat între 80% pentru organizațiile comerciale și 98% pentru societatea civilă, 93% pentru organizațiile din sectorul agricol și 86% pentru organizațiile din sectorul agroalimentar. Un studiu din 2016 a concluzionat, de asemenea, că PCN au avut loc în toate statele membre UE și la toate etapele lanțului de aprovizionare cu alimente și că au fost percepute ca fiind serioase, de majoritatea părților interesate.

94% dintre fermieri și 95% dintre cooperativele agroalimentare raportează că au fost expuși la cel puțin o PCN conform unui sondaj realizat de Dedicated Research în 2013. Un alt sondaj realizat de Dedicated Research în 2011 a avut un rezultat similar, 96% dintre respondenți (producători de produse alimentare) au raportat că au făcut obiectul a cel puțin o PCN. Excepția cu privire la întrebarea despre apariția PCN-urilor o reprezintă comercianții cu amănuntul, în cadrul consultării publice deschise, doar 12% dintre aceștia au fost de acord sau parțial de acord că PCN-urile există în lanțul alimentar.

Este important de menționat că, PCN-urile se manifestă nu numai sub forma unor clauze contractuale abuzive, cum ar fi, de exemplu, clauze contractuale specifice, ci apar și „comportamental” după încheierea contractelor. Un sondaj efectuat în 2016 asupra producătorilor de lapte în patru state membre (Germania, Franța, Spania, Polonia) a indicat că acestea sunt probabil să apară înainte, în timpul și după faza contractuală (respectiv 25 %, 87 % și 4 % din cazuri). Asemenea practici au fost comunicate și de către producătorii autohtoni.

Producătorii agricoli, inclusiv asociațiile acestora, pot fi victime directe ale PCN. Dar PCN-urile afectează producătorii chiar dacă nu sunt direct expuși la acestea, în virtutea presiunii de a transfera costurile induse de PCN până când se ajunge la partea cea mai slabă. Acest lucru este congruent cu privire la lanțul de aprovizionare cu alimente ca un continuum de piețe interconectate pe verticală. Efectul negativ al unei PCN care are loc în aval, de exemplu între un procesator și un comerciant cu amănuntul, deseori se revarsă în lanț pentru a ajunge în cele din urmă la fermieri - considerente din care reiese necesitatea aplicării PCN în raporturile dintre oricare furnizor și cumpărător. Acesta este unul din elementele de noutate cheie. Legislația națională operează cu noțiunile de cumpărător și producător/procesator. Urmare transpunerii Directivei, spectrul de subiecți pentru care se va oferi protecția contra PCN se va lărgi.

În Republica Moldova practica comunicării (ședințe, discuții publice, petiții) cu producătorii autohtoni începând cu aproximativ anul 2011 denotă existența

problemei, fiind invocate în special solicitarea de către comercianți a reducerilor pentru diverse acțiuni de logistică, publicitate, listare pe raft etc., care depășesc posibilitățile furnizorilor și au un impact negativ asupra veniturilor acestora, ducând la dezinteresarea în practicarea ulterioară a afacerii. În special sunt influențați negativ producătorii de produse agricole și alimentare, în special cei din categoria ÎMM.

Conform celor stabilite în procesul de analiză ex-ante a necesității adoptării unei directive în UE - o estimare cuantificată precisă a beneficiilor pe care le-ar aduce operatorilor adoptarea directivei nu a fost considerată fezabilă. Totuși, fiecare dintre PCN-urile inclus în proiect (și în directivă) este obligat să aibă un impact negativ asupra rezultatului final al victimelor sale în ceea ce privește transferul de risc și generarea nejustificată de incertitudine, cu alte cuvinte, costuri care pe piețele competitive nu ar face parte din activitatea lor antreprenorială.

În legislația națională se regăsesc prevederi care sunt comparabile PCN, menite să asigure o protecție a furnizorilor în coraport cu comercianții, fiind reflectate în art. 21¹ al Legii nr. 321/2010 cu privire la comerțul interior.

Transpunerea Directivei urmează să atingă următoarele finalități:

1) alinierea legislației naționale la reglementările UE;

2) echilibrarea puterii de negociere a furnizorilor inclusiv a ÎMM, în raport cu cea a cumpărătorilor, inclusiv comercianților, dar și în fața procesatorilor/producătorilor, înglobând tot lanțul de la fermier până la masa consumatorului final;

3) asigurarea diversității prezenței pe raft a mărfurilor tuturor furnizorilor care dispun de produse pe măsura să fie acceptabile pentru plasare pe raft în magazinele contemporane;

4) asigurarea ÎMM (în special cele producătoare) cu resurse necesare pentru reinvestire în afacere în vederea ridicării atractivității, competitivității și valorii adăugate a produsului;

5) asigurarea predictibilității afacerii, respectiv, planificarea și sporirea stabilității prin reducerea numărului factorilor de risc.

3. Descrierea gradului de compatibilitate pentru proiectele care au ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene

Proiectul de lege conține norme privind armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene prin transpunerea parțială a Directivei (UE) 2019/633 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar. Din prevederile Directivei (UE) 2019/633, art. 3, alin. (1), literele b) – i) se transpun integral la literele g) - n), alin. (1) art. 21/16 din proiect. De asemenea,

se transpun integral prevederile art. 3, alin. (2) al Directivei, la literele a) – f) art. 21/16 din proiect.

De menționat că, deși în Acordul de Asociere RM-UE nu există obligația de armonizare a legislației naționale cu Directiva (UE) 2019/633 (*aceasta fiind adoptată ulterior semnării Acordului*), unele prevederi din Acord conțin norme generale privind acțiunile de armonizare a legislației Republicii Moldova cu legislația UE.

Astfel, proiectul de lege este în concordanță cu art. 38 din Acord, care stipulează că ”Părțile cooperează pentru a asigura un nivel înalt de protecție a consumatorilor și pentru a se ajunge la compatibilitatea dintre sistemele lor de protecție a consumatorilor”. De asemenea, proiectul de lege are menirea de a respecta principiile stabilite la art. 334 din Acord, prin care s-a convenit că ”Părțile recunosc importanța unei concurențe libere și nedenaturate în relațiile lor comerciale. Părțile recunosc faptul că practicile comerciale anticoncurențiale sunt susceptibile de a denatura buna funcționare a piețelor și de a reduce avantajele liberalizării schimburilor comerciale”.

La proiect se anexează Tabelul de concordanță a prevederilor proiectului de lege privind modificarea unor acte normative (legea practicilor comerciale neloiale) cu prevederile Directivei (UE) 2019/633 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar, precum și Avizul nr.31/02-126-1207 din 07 februarie 2022 al Centrului de Armonizare a Legislației.

4. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

A. Principalele modificări propuse la Legea nr.231/2010

În vederea asigurării coerenței expunerii normelor juridice s-a decis incorporarea prevederilor privind PCN în cuprinsul Legii comerțului interior nr. 231/2010.

Principalele prevederi noi constau în preluarea prevederilor art. 3 din Directivă și anume textul din alineatele 2 și 3 al acestuia fiind înglobate în prevederile corespunzătoare ale legislației naționale, precum și introducerea unor elemente noi:

”(1) Sunt interzise următoarele practici comerciale neloiale:

- stabilirea de clauze contractuale prin care părțile își stabilesc interdicții, directe sau indirecte, de a cumpăra sau de a vinde produse/servicii de la sau către un terț;
- solicitarea și oferirea de reduceri comerciale pentru produsele social importante de primă necesitate conform listei aprobate de către Guvern;
- solicitarea și oferirea de reduceri comerciale în afara negocierii unui contract sau oferte anunțate în formă scrisă inclusiv în formă electronică;
- condiționarea impusă furnizorului să nu vândă produsul altor comercianți la un preț mai mic decât cel la care i-l vinde lui;

- condiționarea impusă comerciantului privind păstrarea unui anumit preț de raft;
- anularea comenzii de produse agricole și alimentare prevăzute la alin. (3) al art.

21¹⁵;

- anularea sau înlocuirea de către cumpărător a comenzilor de produse agricole și alimentare perisabile într-un termen de preaviz atât de scurt încât furnizorul nu are posibilități rezonabile de a găsi o alternativă pentru comercializarea sau utilizarea produselor respective; un termen de preaviz mai scurt de 30 de zile este întotdeauna considerat un termen de preaviz scurt;

- modificarea de către cumpărător în mod unilateral a clauzelor unui contract de furnizare pentru produse agricole și alimentare care se referă la frecvența, metoda, locul, calendarul (termenii sau periodicitatea) sau volumul furnizării sau livrării produselor agricole și alimentare, standardele de calitate, condițiile de plată sau prețurile sau în ceea ce privește furnizarea de servicii, în măsura în care acestea sunt menționate explicit în contract;

- cumpărătorul solicită furnizorului plăți care nu sunt legate de vânzarea produselor agricole și alimentare ale furnizorului sau pentru compensarea costurilor suplimentare de achiziție al produselor;

- cumpărătorul solicită furnizorului înlocuirea sau plăți pentru deteriorarea sau pierderea de produse agricole și alimentare sau pentru ambele, survenite în spațiile cumpărătorului sau după ce proprietatea a fost transferată cumpărătorului sau din momentul recepționării mărfii, atunci când o astfel de deteriorare sau pierdere nu a avut loc din neglijența sau culpa furnizorului;

- cumpărătorul refuză să confirme în scris clauzele unui contract de furnizare între cumpărător și furnizor în legătură cu care furnizorul a solicitat o confirmare scrisă; cumpărătorul dobândește, utilizează sau divulgă în mod ilegal secrete comerciale ale furnizorului;

- cumpărătorul amenință cu efectuarea sau efectuează represalii comerciale împotriva furnizorului în cazul în care furnizorul își exercită drepturile legale sau contractuale, inclusiv prin depunerea unei plângeri la autoritățile de aplicare a legii sau prin cooperarea cu autoritățile de aplicare a legii în timpul unei investigații;

- cumpărătorul solicită furnizorului compensarea costurilor aferente examinării plângerilor clienților referitoare la vânzarea produselor furnizorului, în pofida absenței unei conduite neglijente sau a unei culpe din partea furnizorului;

- refuzul repetat al furnizorului sau cumpărătorului să utilizeze în procesul de negocieri a unui contract sau amendament la contract mijloace de comunicare electronice în vederea respectării prevederilor alin. (1) al art. 21¹⁵;

- returnarea furnizorului produselor agricole și alimentare care au fost achiziționate cu respectarea cerințelor cantitative și calitative stipulate în contractele de livrare a produselor, dar care au devenit neconforme reglementărilor aplicabile în domeniul alimentar, inclusiv prin expirarea datei-limită de consum/datei durabilității minimale a acestora. În funcție de natura neconformității, comerciantul este obligat să distrugă sau să utilizeze condiționat întregul lot de produse alimentare neconforme sau utilizeze condiționat lotul de produse alimentare neconforme;

- neexecutarea de către cumpărător a clauzelor contractuale stabilite în conformitate cu prevederile legii;

- cumpărătorul condiționează cumpărarea prin livrarea în mai mult decât una din unitățile comerciale de care dispune. Se va acorda prioritate unității comerciale celei mai apropiate de furnizor sau oricărei din unitățile negociate;

- cumpărătorul refuză listarea în situațiile prevăzute de lege;

- furnizarea (vânzarea) produselor agricole și alimentare sub costul produsului, exceptând profitul furnizorului, cu excepția cazurilor și termenelor prevăzute de Lege.

(2) Sunt interzise următoarele practici comerciale neloiale, cu excepția cazului în care acestea au fost convenite anterior prin clauze clare și lipsite de ambiguitate din contractul de furnizare sau printr-un contract sau amendament ulterior între furnizor și cumpărător:

a) cumpărătorul returnează furnizorului produsele agricole și alimentare nevândute, fără să plătească pentru respectivele produse nevândute, sau fără să plătească pentru eliminarea acestor produse, sau ambele;

b) furnizorului i se impune o plată de care este condiționată stocarea, afișarea (inclusiv pe raft sau pe o porțiune a acestuia) listarea produselor sale agricole și alimentare, sau plasarea pe piață a respectivelor produse;

c) cumpărătorul solicită furnizorului să suporte, integral sau parțial, costul oricăror reduceri pentru produsele agricole și alimentare vândute de cumpărător cu titlu promoțional;

d) cumpărătorul solicită furnizorului să plătească pentru publicitatea făcută de către cumpărător produselor agricole și alimentare;

e) cumpărătorul solicită furnizorului să plătească pentru serviciile de marketing prestate de către cumpărător privind produsele agricole și alimentare;

f) cumpărătorul solicită furnizorului să plătească pentru personalul care se ocupă de amenajarea spațiilor de vânzare utilizate pentru vânzarea produselor furnizorului”.

De asemenea, în sensul reglementărilor PCN se introduce o serie de noțiuni specifice, printre care:

” *cost de achiziție al produselor* – prețul plătit de cumpărător pentru produsele furnizate în condițiile contractului;

costuri suplimentare de achiziție al produselor (servicii de logistică) - costurile suportate de către cumpărător de la momentul recepționării mărfii în condițiile contractuale, în vederea aducerii produselor în forma ori condiția necesară pentru plasarea acestora pe piață, care includ recepționarea, transportarea, încărcarea, descărcarea, impozitele și taxele nerecuperabile, sau altele necesare;

cumpărător - orice persoană fizică (cu excepția consumatorului final), juridică sau grup, uniuni/asociații a acestora, care cumpără produse agricole și alimentare;

listare – acțiunea de includere în oferta cumpărătorului (comerciantului) a produselor agricole și alimentare;

costul produsului – (i) în cazul furnizorului - costul produsului final care include profitul furnizorului, costurile de producție inclusiv impozitele și taxele nerecuperabile, drepturile de import/export, costurile suportate pentru livrare, prelucrare, sortare, împachetare sau alte cheltuieli în vederea aducerii lor în forma și la locul predării către cumpărător; (ii) în cazul furnizorului intermediar - costul produsului final care include costul de achiziție al produselor, profitul furnizorului intermediar și costuri suplimentare de achiziție al produselor.

produse agricole și alimentare – o lista de produse agricole și alimentare stabilită de Guvern;

reduceri comerciale – reduceri de la costul produsului (discount, rabat, bonus, retrobonus).

furnizor - înseamnă orice producător agricol sau orice persoană fizică sau juridică sau grup, uniuni/asociații a acestora, care vinde produse agricole și alimentare;

furnizor intermediar – orice persoană fizică sau juridică care nu este producătorul/procesatorul sau importatorul produsului vândut unui cumpărător; în sensul prezentei noțiuni grupurile, uniunile/asociațiile de producători agricoli nu sunt considerați intermediari”.

În vederea asigurării monitorizării implementării PCN precum și examinării plângerilor legate de PCN se stabilesc atribuții pentru autorități:

1. Consiliul Concurenței în calitate de autoritate competentă cu atribuții de stabilire, examinare, asigurare a aplicării interdicțiilor și sancționare a practicilor comerciale neloiale;

2. Ministerul Economiei, în calitate de autoritate cu atribuții de monitorizare și generalizare a practicii privind practicile comerciale neloiale și

3. Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, în calitate de autoritate cu atribuții de verificare a condițiilor refuzului listării, precum și procedura generală privind plângerile.

B. Modificări propuse la Codul contravențional nr. 218/2008.

Modificările Codului contravențional vizează unificarea răspunderii pentru aplicarea PCN ceea ce presupune modificarea art. 273:

”alineatele 5) -5⁴) se abrogă.

se completează cu un alineat nou 5⁵) cu următorul cuprins:

”5⁵) Înfăptuirea de practici comerciale neloiale prevăzute la alineatele (2) – (4) al art. 21¹⁵ și alineatele (1) și (2) al art. 21¹⁶ din Legea nr.231/2010 cu privire la comerțul interior,

se sancționează cu amendă de la 50 la 100 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 200 la 400 de unități convenționale aplicată persoanei juridice;”.

Se modifică și art. 404¹ în vederea acordării Consiliului Concurenței dreptului de examina și sancționa contravențiile respective.

C. Legea concurenței nr. 183/2012 – se completează cu prevederi care completează statutul Consiliului Concurenței de autoritate cu atribuții de stabilire, examinare, asigurare a aplicării interdicțiilor și sancționare a practicilor comerciale neloiale.

5. Fundamentarea economico-financiară

Proiectul nu are impact asupra bugetului de stat. Totodată, în cazul în care numărul plângerilor privind practicile comerciale neloiale va atinge un număr considerabil și va depăși capacitățile de personal din cadrul autorităților implicate (CC și ANSA), se va impune necesitatea evaluării posibilității suplinirii numărului de personal și alocării mijloacelor bugetare necesare exercitării atribuțiilor stabilite prin prezenta lege.

6. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ în vigoare

Proiectul legii vine să asigure transpunerea reglementărilor europene în cadrul legal național ce implică necesitatea modificării unor acte legislative, expuse succint în pct. 4 de mai sus.

7. Avizarea și consultarea publică a proiectului

În scopul respectării prevederilor Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, anunțul privind elaborarea proiectului de lege a fost plasat pe pagina web oficială a Ministerului Economiei (www.me.gov.md), în compartimentul "Transparența decizională", directoriul "Anunțuri privind inițierea elaborării deciziei" și pe pagina web particip.gov.md.

Proiectul de lege urmează este supus avizării și consultării publice în conformitate cu procedurile stabilite prin Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative și Legea nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional.

8. Constatările expertizei anticorupție

Proiectul de lege va fi supus expertizei anticorupție în cadrul procesului de avizare.

9. Constatările expertizei de compatibilitate

Avizul nr. 31/02-126-1207 din 07 februarie 2022 al Centrului de Armonizare a Legislației se anexează.

10. Constatările expertizei juridice

Avizul Ministerul Justiției nr. 04/2416 din 15.03.2022 se anexează.

11. Constatările altor expertize

În scopul implementării principiilor transparenței procesului decizional, respectării intereselor societății și drepturilor întreprinzătorilor, în conformitate cu Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative și Hotărârea Guvernului nr. 23/2019 cu privire la aprobarea Metodologiei de analiză a impactului în procesul de fundamentare a proiectelor de acte normative, a fost elaborată Analiza impactului de reglementare (AIR) la proiectul de lege privind modificarea unor acte normative (legea practicilor comerciale neloiale). AIR a fost examinată și susținută (condiționat) în cadrul ședinței din 25.01.2022 a Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător. Analiza impactului se anexează.